

Nominalizacje w Rozmyślaniach dominikańskich

Rozmyślania dominikańskie to XVI-wieczny apokryf opowiadający o męce Chrystusa. Został odnaleziony w roku 1958 przez Karola Górskiego w bibliotece klasztoru Karmelitanek Bosych w Krakowie. Rękopis liczy 122 zapisane karty z pergaminu północnego oraz 117 miniatur autorstwa dwóch miniaturzystów. Współistnienie tekstu i ilustracji jest o tyle ważne w tym wypadku, że znacząco wpływa na ukształtowanie stylistyczne *Rozmyślań dominikańskich*.

Celem referatu jest opis nominalizacji pojawiających się w nagłówkach miniatur w *Rozmyślaniach dominikańskich*. W literaturze dotyczącej nominalizacji można odnaleźć różnorodne definicje. Większość badaczy podaje jednak za Zuzanną Topolińską, że nominalizacje można analizować jako proces i skutek procesu, w wyniku którego „struktura zdaniowa zostaje wprowadzona jako komponent podrzędny gramatycznie do innej struktury zdaniowej w pozycję charakterystyczną dla struktury imiennej”. W literaturze przedmiotu przeważają definicje nominalizacji, jako transformacji struktury wyjściowej.

W referacie chciałabym zastanowić się nad tym, czym jest nominalizacja w odniesieniu do tekstu dawnego (w sytuacji, gdy brak kompetencji językowych do odtworzenia prawdopodobnej struktury wyjściowej dla późniejszych przekształceń). Ponadto przedstawię analizę miejsca wystąpienia nominalizacji w *Rozmyślaniach dominikańskich*. Poruszone zostaną zagadnienia: nominalizacji jako uogólnienia (wykształcania się kategorii), nominalizacji w języku religijnym, nominalizacji w kontekście przedstawienia ikonicznego.